

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Mvndvs Et Mvndi Partes, Divinæ Bonitatis Ac Ivstitiæ
Præcones**

Stengel, Georg

Ingolstadt, 1645

§. 13. Aquilarum succursus & disciplinæ capacitas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52365](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-52365)

prandendum, oblectare. Pulverem transfundebat in patinam, & certo loco constituebat. Mox, signo dato, admirabiles conuiuas, ad vnam quadram, euocabat. Profliebat è cauo hinc musculus, inde prodibat è cauea auis: aliunde cum cane aduentabat felis. Nec feli canis, nec muri felis, nec mus aui quidquam hostile faciebat. Summa erat inter omnes amicitia, maxima concordia; nulla inuidia. Omnes, ex vna patina, simul epulabantur. Et, absumpta dape, ad sua, vnumquodquod animal cubilia quietè redibat: ita, vt auis ipsa sibi ostium caueæ & referret, & clauderet; & musculus, quoties nominatim ab hero euocaretur, de cauo suo procurreret; nec cane oblatrante, nec fele insidiante. Tantum homini adhuc dominium est à Deo relictum. Si vult, pacem amicitiamque colunt auis, canis, & felis, & musculus quoque non respuit disciplinam.

§. XIII.

Aquilarum succursus & disciplina capacitas.

Ne quis autem aquilam volucrum reginam arbitretur dedignari, atque seruire homini nolle; meminerit, infantem à turri deiectum, à subeunte aquila seruatum, &

Aelianus lib. 12. cap. 21.

in proximum hortum deportatū, postea-
 que regnum Babylonis adeptum. Quod si
 quis fortè putet, Angelum fuisse, qui aqi-
 læ plumis puerum hunc exceperit, atque
 Ps. 90. 12. ad maiora seruârit, cum dictum sit: *Angelus
 suis mandauit de te: ut custodiant te in omni-
 bus vijs tuis. In manibus portabunt te: ne fortè
 offendas ad lapidem pedem tuum; cogitet.*
 Aelian. l. 6. c. 29. eodem authore teste, puerum ab aquila sic
 In lib. de In lib. de In lib. de
 spe & adamatum, vt illi ministraret, vnaque cum
 fiduc. c. 8. illo moreretur: itemq; consideret, quæ nos
 & cap. 14. alibi, de aquila Cutberti, & Aristomenis
 baiula retulimus: itemq; quod Callicrates
 Tyrius, vt est apud Vopiscum, prodidit,
 Aurelianum infantem, & fasciola vinctum
 è cunis ab aquila innoxie leuatum, & in a-
 ram impositum, quæ iuxta sacellum fortè,
 sine ignibus erat. Nec fabulosū est, quod,
 in vita fabulatoris Æsopi, historicè recen-
 set Maximus Planudes, his verbis. *Nectē-
 nabo rex Ægypti, cum falso accepisset, Æso-
 pum esse extinctum, mittit Lycero regi Baby-
 loniorum statim epistolam, quâ architectos pe-
 tebat, qui turrim adificarent, neque calum-
 neq; terram attingentem. Lycerus Æsopo quæ-
 rediuino (nam occidi iusserat, quē seruus Ly-
 cери clam seruârat) cum Nectēnabonis episto-
 lam*

lam ostendisset, *Æsopus* omnes aucupes accersuit, atq; aquilarum pullos quatuor, ut caperent, iussit: captos nutrit ac instruxit, ut pueros in sportis unguibus aquilarum affixis gestando in altum tollerent, atq; ita obedientes pueris essent, ut, quocunq; illi vellent, volarent, siue in altum, siue in terrā humi. Exacta hyeme, *Æsopus* cum aquilis & pueris profectus ad regem, spectaculum illud, tota admirante *Egypto*, exhibuit. Rex, viso *Æsopo*, percussus, attulisti, inquit, qui turrim adificent? Cui *Æsopus*, parati sunt, si modo ostendas locū. Postea egressus urbem rex in planicie demonstrat dimensum locum. Adductis ergo *Æsopus*, ad demonstratos loci angulos, quatuor aquilis, cum pueris, per sacculos appensis, ac puerorum manibus fabrorum datis instrumentis, iussit euolare; illi verò sublimes, date nobis (clamabant) lapides, date calcem, & aliam, ad edificationem, materiam. Quo miraculo attonitus *Nectenabo*, unde, inquit, mihi volucres homines? *Æsop*e, victus sum. Quòd si quis hanc rem, de *Æsopo*, non veriolem, quàm si ab *Ælopo* narrata fuisset, obijciat, nōrit in Amphitheatro Romano olim bis exhibitam aquilam, quarum vna, puerū *Ganymedis* personam agentem extulit in aërē, & retulit,

Bullien-
gerus. lib.

B b 5

teste

de venat. teste Bullengero; altera ipsum Iouem sce-
 Circ. cap. nicè representatum, atque aquilæ inequi-
 vi. Mar- tantem. Quò altiùs ars humana ascen-
 tial, lib. 3. dere potuisset? Dædalos, atque ex ipsis a-
 ep. 56. uibus Pegafos facit.

§. XIV.

Serpentes hominibus innoxij & subiecti.

Quadrupedum bestiarum volucrumq;
 subiectioni addit Apostolus etiam domi-
 nium in serpentes, ait enim: *omnis natura*
 Ias. 3. 7. *bestiarum, & volucrum, & serpentium do-*
mantur. Possent autem de his idcirco quæri,
 Gen 3. 15. quia serpenti dixit Deus: *Inimicitias ponam*
inter te, & mulierem, & semen tuum, & se-
men illius. Inimicis nemo libenter obedit.
 Ita est: sed inimicos quisque libenter do-
 mat, & subiecit. Quare domandi potesta-
 tem Eux, eiusque posteris tum Deus non
 ademit; immo potiùs confirmavit, quan-
 do dixit. *Ipsa conteret caput tuum, & tu in-*
fidiaberis calcaneo illius. Magnæ astutiæ a-
 nimal est serpens; sed maioris prudentia
 homo. Itaque cedit prudentiæ astutia.
 Quàm multi sunt, qui probatissimis an-
 tidotis serpentes innoxie, nudâ manu, ca-
 piunt, & contrectant? qui araneos pin-
 guissimè virulentos deuorant? qui, æsti-
 uis

Ibid.